

Teodor Pravický

**Hledači prvního kontaktu
Obrovští červi**

OBSAH

→ [Úvod](#)

[Kapitola 1 - Zurvan a Sammy](#)

[Kapitola 2 - Výlet nebude](#)

[Kapitola 3 - Mimořádná situace](#)

[Kapitola 4 - Vesmírný střep](#)

[Kapitola 5 - Průzkum](#)

[Kapitola 6 - Nečekaný problém](#)

[Kapitola 7 - Večer plný her](#)

[Kapitola 8 - Noční pátrání](#)

[Kapitola 9 - Splašený útěk](#)

[Kapitola 10 - Ozáření](#)

Hledači prvního kontaktu - Obrovští červi
(plná verze)

září 2015 - Teodor Pravický

www.teodorpravicky.com

Ilustrace - Věrka Dupynová

Hotové knihy k dostání na:

www.ereading.cz/cs/autori/15627/teodor-pravicky

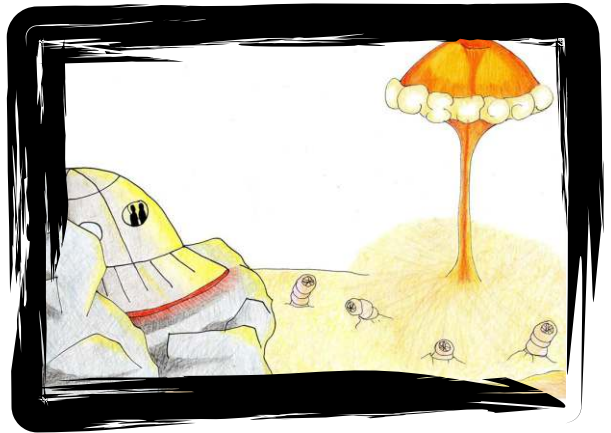
Web ke sledování připravovaných
knih:

www.teodorpravicky.com/docs/

Heslo ke čtení další připravované
knihy:

Tajná služba s.r.o. - Jak vznikla nová služba
- Machinae Supremacy

Hledači Prvního Kontaktu - Obrovští červi
- Avenged Sevenfold

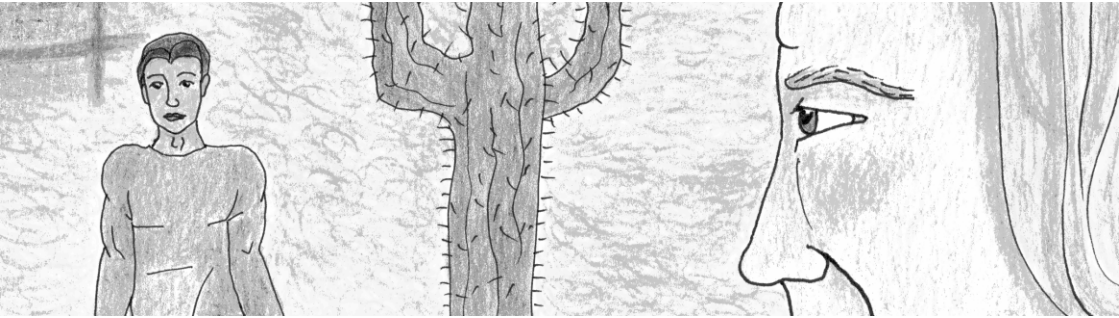

ÚVOD

Je 23. století a už několik desítek let provádí Globální Federace Země intenzivní průzkum a expanzi přes celou galaxii. Během té doby se podařilo objevit množství planet s mimozemskými živočichy a dokonce civilizacemi.

Klíčovými účastníky podobných výprav jsou speciálně vycvičení agenti. Roboti té doby nemají podle zákona žádnou autonomii, takže všechna rozhodnutí musí provádět člověk.

Nicméně ti nejlepší z agentů bývají obvykle velmi svéhlaví, stejně jako Sammy Scoopers a Jerry Walker.

KAPITOLA 1

V Africké rezervaci číslo 19 je nastěhovaný dávno vyhynulý kmen kanibalů. Genetické laboratoře celého světa dlouho lobovaly, aby jim bylo umožněno oživovat nejen vyhynulé zvířata, ale také lidi a celé civilizace.

Konec konců vesmírní agenti objevují spousty planet, na kterých by mohl existovat život a existuje, jen většinou v té nejjednodušší formě. Kde roste mech a v mořích plavou jen bezobratlé kusy želé, tam ještě dlouho potrvá než někdo nebo něco vstoupí na zem suchou nohou.

Zurvan je majitelem společnosti, která dodává technologie a součástky do strojů na výrobu genetického materiálu. Právě sedí na posedu vysoko na stromě a dalekohledem pozoruje, jak pomalovaní členové kmene kanibalů skotačí kolem ohně.

I když je už večer, pořád mu někdo z firmy volá, jakoby neměl dost výkonných a generálních ředitelů, jsou stejně neschopní jako všichni jeho zaměstnanci, myslí si.

Odmítá tedy už stopadesátý „urgentní“ hovor a

otevívá si balení s chipsy s příchutí lidského masa. Pohled na kmen v rezervaci u ohniště ho uklidňuje, je překvapený jakými starostmi se celý život zabývá, přitom ke spokojenosti stačí někomu tak málo. Třeba sledovat jak se opéká večeře.

Ráno jej probouzí silný vítr. Dřevěný posed pro sledování kanibalů je na pevném stromě, ale přesto má člověk pocit, že se stavba každou chvílí zhroutí.

Nebude si znepríjemňovat cestu zpátky a raději vyřídí ihned všechny zmeškané hovory. Zurvan tedy začíná obvolávat.

„Dobrý den pane Zurvane, nerad vás ruším při dovolené.“

„Co se stalo?“

„Přestává od nás nakupovat další laboratoř, vyjednáváme spolu už druhý týden, ale údajně jsme stále moc drazí.“

Zurvan chvíli přemýšlí.

„Kvůli tomu voláte? Vy jste obchodní ředitel, jestli vybavení za tu cenu neprodáte, na co vás tam mám?“

Na druhé straně nikdo neodpovídá. Zurvan tedy pokračuje ale smířlivěji:

„Muselo to přijít, z nových technologií se dá těžit jen dočasně, ale my s cenou dolů nepůjdeme. Takže jestli klesá odbyt, propusťte všechny zbytečné zaměstnance, vrátím se za měsíc.“

Obchodní ředitel ochotně souhlasí.

Zurvan má poslední dobou zvláštní pocit, že je blízko u něčeho nového. S takovými penězi na kontě, jaké má jeho firma dnes, si klidně může dovolit nevydělávat. Stejně jako než začali vyrábět stroje na výrobu genetického materiálu. Prostě poslal z počítače soubor a z automatizované laboratoře po pár měsících vylezl živý pes. Byl to první velký úspěch, dal si však na čas, než s ním vyšel ven, aby bylo vše dobře odladěné a on se pak už moc nenadřel.

Teď se chystá na další revoluci. Při pohledu na podomácku zabalený sáček s chipsy s příchutí lidského masa a probouzející se kmen kanibalů začíná snít o nové, zatím asi ilegální cestovní kanceláři.

Sammy Scoopers je jedním z agentů Společnosti pro dohled nad objevenými planetami. Po několika dekádách se ze skupinky bohatých nadšenců do vesmíru stala obrovská společnost, která zajišťuje těžbu surovin, a taky ochranu planet, na kterých se začal objevovat život.

Dnes už se na místo vesmírného dobrodruha dostane každý, kdo jde na akademii a projde všemi náročnými zkouškami. Někdy jsou potřeba do týmu fyzicky zdatní borci, a někdy zase bystrá mysl, dobrá paměť, inteligence nebo dokonce odolnost proti telepatii.

Sammy je právě v obrovském projekčním sále. V ruce drží slaný alkoholický nápoj a na plovoucím displeji prochází mezi kategoriemi, které má na výběr. Chce si zahrát nějakou detektivní hru. Vybírá ale tu nejkratší, dnes už cítí, že je jeho hlava přesolená.

Má vybráno! Objevuje se na rozlehlé poušti, kde neroste nic, jen pár kaktusů. Z dálky jde vidět přijíždějící karavana zahalených lidí, obložená třpytivými zlatými vázami a náhrdelníky.

Objevuje se před ním nápis CÍL MISE:

„Karavana nesmí projet tvým směrem.“

„Sakra, tyhle nesnáším.“ Povídá Sammy.

Jakmile jsou velbloudi o něco blíž, zastavují před ním a jeden z těch zahalených chlápků seskakuje. Sundává si z hlavy šátek proti slunci, aby na něj bylo lépe vidět.

„Můžeš jet s námi, ale dáš nám všechno co máš u sebe.“

Sammy odpovídá nesouhlasným gestem.

„No jestli chcete zemřít, tak tím směrem klidně pokračujte, ale já si půjdu raději po svých.“

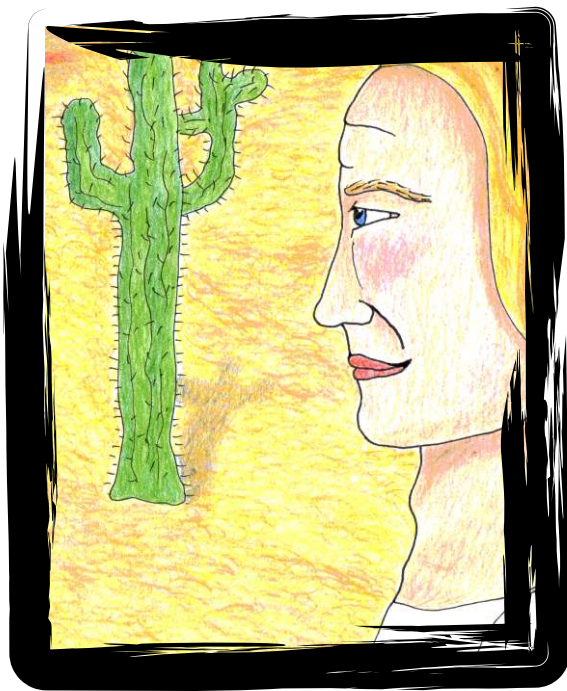
„Vždyť nemáš ani velblouda.“ Odpovídá povýšeně cestovatel. *„Jak chceš v poušti přežít?“*

V tu chvíli se vedle neznámého cestovatele objevuje malý had. Překvapeně na něj chvíli civí.

To je moment, na který Sammy čekal. Měl by hada nějak využít.

„Vidíš ho? Stačí jedno kousnutí a zabije i velblouda. Jeďte raději jinudy, protože támhle je jich mnohem, mnohem víc.“

Chlápek chvíli přemýšlí co udělá.

Sammy se ve virtuální realitě naučil časem dobře orientovat. Tyhle hry nejsou ještě stále úplně realistické, většinou stačí zamotat počítači hlavu jednoduchou výmluvou.

Skočil na to! Rychle běží za svými kumpány, otáčejí karavanu a vyráží falešnou hadí kolonii objet okolo.

Výcvik vesmírných agentů je poměrně intenzivní a trvá velmi dlouho. Učí se vyjednávat, být ohleduplní, a přitom silní, aby při kontaktu s inteligentním mimozemským životem neselhali.

Mezitím Zurvan dál rozvíjí svůj plán. Na Zemi se vrátila soukromá sonda, pronajatá jeho firmou pro prozkoumání části vesmíru, kde se Společnost pro

dohled nad objevenými planetami zatím nechystá.

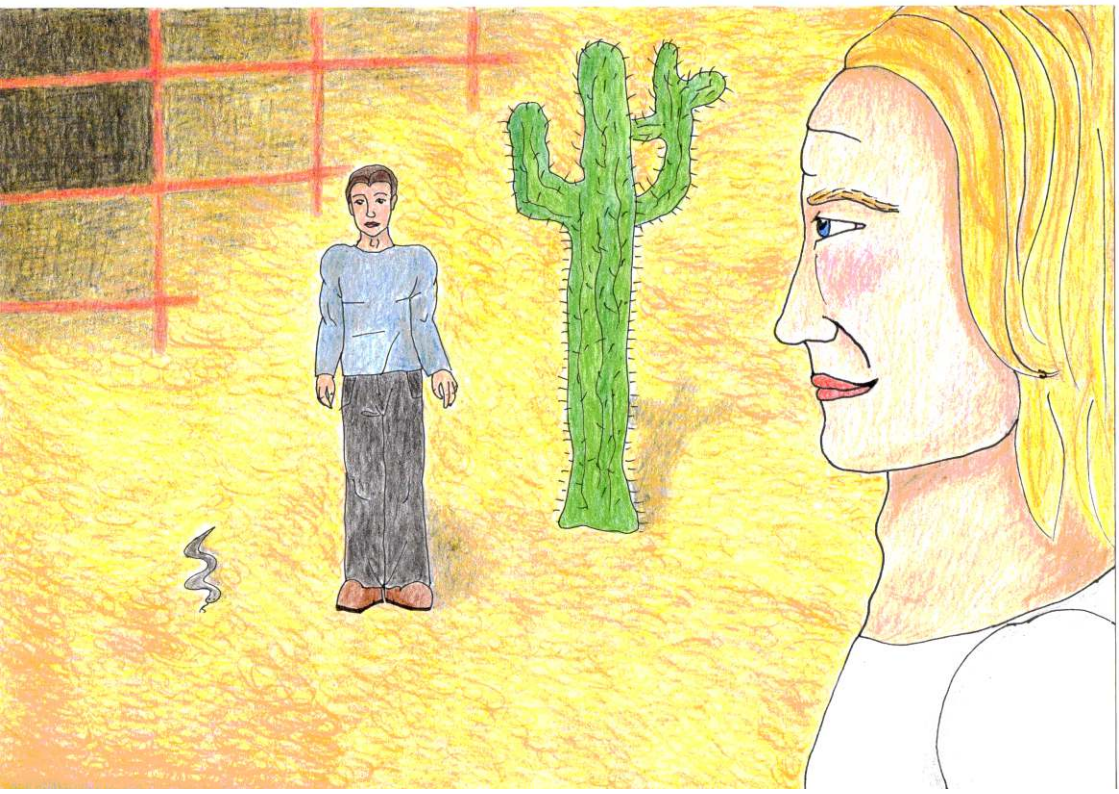
Úspěch! Náhodné vystřelení do neznáma a objevila se planeta, která doslova kypí přebujelým prehistorickým životem!

Plný nadšení přilétá antigravitačním modulem do výrobní haly firmy, se kterou spolupracuje. Přikládá obličej ke skeneru, aby si otevřel.

„Vstup povolen.“ Hlásí automat.

Prochází rychle spleťtými chodbami a ignoruje přítom kolemjdoucí, kteří se ho snaží gestem pozdravit. Na konci bludiště už mají kolemjdoucí nasazené ochranné helmy, brýle a nad Zurvanem bez ochranných pomůcek kroutí přítom hlavou.

Jde rovnou na konec automatizované výrobní linky k

paletě se strojem, který má na štítku jeho jméno.

Přichází k němu inženýr z oddělení kvality.

„Nedali vám helmu a brýle?“

„Údajně je mám dostat od vás.“ Krčí rameny Zurvan.

„Ach jo, seženu vám je, než vás uvidí někdo z kanceláře.“

Inženýr jde tedy svižným krokem pro ochranné pomůcky. Zurvana však očividně zajímá hlavně obsah palety.

Úhledně zabalené plastové části laboratoře pro vývoj embryí voní novotou. Objednal si pro jistotu dvě náhradní sady materiálů, jsou zde i barely s roztoky, dezinfekcí a hlavně velká plechová vývojka pro zpracování tkání.

Vedle ovládacího panelu je malý šuplík, kde je možnost vložit i část zvířecího nebo lidského těla a na druhé straně vypadne malá lahvička s embryem.

Zurvanovi začíná kručet v břiše. Měl se před cestou najíst, ale nemohl se dočkat, až uvidí stroj hotový.

Inženýr se vrací zpátky i s ochrannými pomůckami.

„Jako předváděcí stroj se skvěle hodí.“ Pochvaluje si Zurvan.

„Dobře, že jste si objednal i ochranný lak, ať se vám při instalaci nepoškrábe.“ Povídá inženýr.

„Ehm, takže nic nechybí? Stačí postavit laboratoř a strčit to do zásuvky?“

Zatímco si Zurvan nasazuje helmu, inženýr s úlevou, že ho nikdo bez helmy neviděl, prochází seznam komponent na paletě.

Jeho zrak se vrací ustaraně zpátky na začátek seznamu.

„Říkal jste, že nemá chybět nic, stroj se má zapojit do zásuvky a má jet, jo?“

„Ano.“ Odpovídá Zurvan napjatě.

„K tomu vám tady chybí akorát přívodní šňůra do zásuvky.“

Oba se smějí.

„No myslím, že s tím už si poradíme.“

O pár týdnů později přilétá na neznámou prehistorickou planetu vesmírná loď. První nadechnutí po výstupu a Zurvan cítí závan svěžího vzduchu. V tu chvíli se však pod ním začíná země třást.

Běží tedy rychle zpátky do kokpitu.

„Leť o 100 metrů nad zem, něco se pod námi hroutí.“ Povídá jednomu z androidů.

Loď, jakoby stihla vyletět v poslední chvíli. Zemi zevnitř proráží gigantický červ a sápe se svými tesáky hladově po neznámé letící velrybě.

Zurvan šokovaně z několika úhlů pozoruje červa na displejích.

„Co tohle může být? Máme nějaký záznam ze sondy?“

Dva menší androidi, připomínající kanibalské domorodce přicházejí k Zurvanovi, aby se mohli na záběry také podívat.

„Objekt neidentifikován.“ Povídají dvojhlasně.

„Jestli to žije v podzemí.“ Přemýšlí Zurvan nahlas. „Ehm, přistaneme raději na těchto skalách a uvidíme co na nás zaútočí tentokrát.“

Zurvan ukazuje robotickým kanibalům prstem na mapě skály kam se mají vydat.

Lod' se jako na povel přesouvá. Cestou je zevnitř slyšet hlasité dunění, jakoby do něčeho naráželi.

„Co se to zase děje?“

Před Zurvanem se objevují displeje se záběry roje obrovského hmyzu. Obří vážky narážejí plesknutím do vesmírné lodi a bezvládně padají na zem, odkud se vynořují červi, aby si na nich pochutnali.

„No, tedy místo pro život jak malované.“

KAPITOLA 2

William Murphy, starý instruktor vesmírných agentů si ve své kanceláři prochází týdenní tréninkové statistiky.

V každém druhém grafu je velký skok a u něj jméno Sammy Scoopers, v každém prvním grafu je jednoznačně nejlepší zase Jerry Walker. Oba agenti vynikají v něčem jiném a navzájem tvoří statisticky nejsilnější tým v historii.

Murphy mu už začíná pomalu vadit, že musí jejich veřejné výsledky ručně upravovat, aby se ostatní agenti necítili dotčeni. Nebo spíš aby si z nich ti dva nedělali srandu, arogance mají totiž na rozdávání a při každé příležitosti se někomu vysmívají.

Kde jsou ty časy, kdy bývali agenti spořádaní a ti nejlepší šli příkladem, pomáhali, byli skromní, vážení ve společnosti, uvažuje Murphy. On sám je jednou z největších autorit, ošlehaným vesmírem, zkušeností na rozdávání a teď se bude starat o dva drzé fakany.

Proud svých myšlenek raději zastavuje, aby nebyly jen negativní. Četl, že v tomhle věku lidé už

senilní a bývá lepší udržovat si dobrou náladu, aby to co v mozku neodumře, bylo alespoň k něčemu.

Na novém kvadrantu v ne příliš vzdálené části galaxie se nachází nově objevená planeta, kde žije populace kanibalů. Vypadají na první pohled dost nebezpečně.

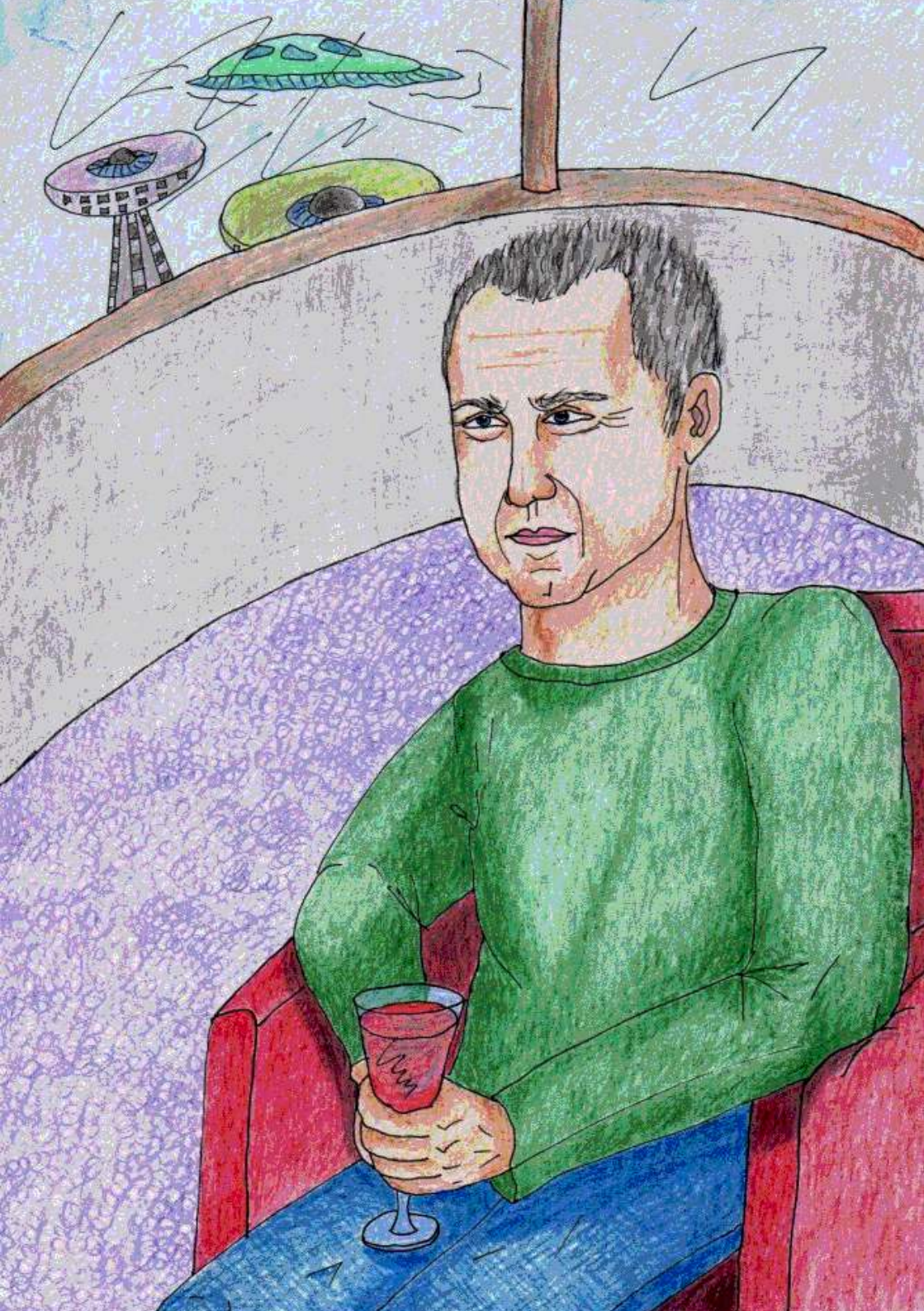
Tahle planeta je však v dost ranném stádiu vývoje. Jsou na ní jen houby, hmyz a korýši. Žádná stopa po obratlovcích nebo dinosaurech, jak by se zde z ničeho nic objevil kmen s inteligentními domorodci?

Murphy vůbec nechápe co se děje. Technik, který mu údajně předával, se taky tvářil dost zmateně.

Murphyho čeká hodinová schůzka s několika manažery. A ještě předtím musí vyřídít ty dva. Přechází k minibaru a nalévá si sklenici vína, aby se posilnil.

Do kanceláře vchází mladý agent Jerry Walker.

„Nazdar Murphy, koukám, že už máš po povinnostech.“ Povídá agent, zatímco se usmívá na

jeho sklenici.

„Raději si sedni. Dnes není den na legrácky.“

Jerry si bez řeči sedá. Vypadá to vážně.

„Slyšel jsem, že chceš jít znovu do arény. Kolik ti nabídli?“ Ptá se Murphy.

„Nemuseli mi nic nabídnout, přece jde o to sejmout pár namachrovaných gladiátorů před davem nadržovaných ženských... i tak mi nabídli dost.“

„To chceš dělat každý týden před miliardou lidí tajtrlíka? Nechtěl bych si myslet, že ses učil bojovat jenom kvůli slávě.“ Povídá Murphy znepokojeně.

„Hele nech toho, jo? Dávno jsem říkal, že se nudím. Přišla nová mise a jsem tady? Jsem.“

Je zřejmé, že se neshodnou. I když je Jerry jeden z těch dvou drzých fakanů, stále v něm Murphy vidí něco, co se mu zamlouvá.

„A kde je zase ten Sammy?“ Ptá se Murphy netrpělivě.

„Já nevím, nemůžu se mu dovolat.“

V ten moment vchází do místnosti Sammy Scoopers. Není ze svého zpoždění nijak nervózní.

„Nazdar vespolek. Cestou jsem píchnul, tak jdu pozdě.“

„Co si píchnul?“ Ptá se Jerry.

„Nevím. Tuhle hlášku jsem slyšel ráno v jednom

starém filmu. Doufal jsem, že ji bude jeden z vás rozumět.“

Osmdesátiletý instruktor ani Sammyho kolega netuší, o co by mohlo jít.

„Tak nic.“

„Už si někdy jedl sýrové palačinky se špenátem?“
Pokračuje Sammy.

Jerry krčí rameny.

„Kde je dělají?“

„Na výdejňáku ve spodní hale řekneš „hamburger s hovězím“ a vypadne ti tohle.“

„Asi se zasekla továrna na výrobu krav. Nebo začínáme šetřit.“

„Na kousku masa? Zkoušel jsem to čtvrt hodiny, koš mají teď plný palačinek.“ Kroutí hlavou Sammy.

„Agenti ticho!“ Povídá rázně Murphy.

Chvíli se rozhlíží po místnosti s minibarem, okrasnou sochou, komfortními elastickými křesly. Má rád své pohodlí při práci, uklidňuje ho.

„Hele vy dva. Nejsou to ani tři měsíce co jste vyšli ze školy. Pravda, výsledky z první výpravy by vám mohl závidět ledajaký veterán,“ dodává nejistě. „Ale tady nejsme pro legraci!“

Mladí agenti se na sebe dívají a snaží se potlačit výbuch smíchu.

„Jistě, Murphy.“

„Promiň, šéfe.“

Už to vypadá lépe, myslí si Murphy. Nad stolem se objevuje trojrozměrná projekce planety Maxoli.

„Už jste slyšeli o planetě s obrovskou trávou a houbami, že ano?“ Aniž by čekal na odpověď, pokračuje: „V téhle přírodě se nenachází ani jeden obratlovec, jen hmyz a korýši, přitom jsou na planetě domorodci, podobní našim kanibalským předkům.“

Oba agenti už slyšeli nějaké zvěsti, ale takových se povídá.

„Je tam vyspělá technika?“ Ptá se Jerry.

„Doba kamenná.“

Sammyho podobné záhady fascinují. Náhodou se před pár dny probíral vývojem živočichů. Údajně existují dvě základní vývojové linie, stavba kostí živočichů je uvnitř těla anebo venku jako schránka.

„Představ si, že si jdeš koupit cigára za chlápkem, co má místo obličeje jen oči a kus kosti.“ Povídá Sammy. „A teď mu řekneš vtip a nevíš jestli se směje nebo se urazil.“

„Jakým chlápkem?“ Ptá se ho Jerry.

„No přece vyvinutý člověk z korýše, o čem se asi teď bavíme, jsi dement?“

Murphy i Jerry na něj nechápavě zírají. A jakoby měli o Sammyho trochu starost.

„Polibte mi prdel.“

Murphy a Jerry se smějí.

Sammy právě stojí ve frontě se svou plnoštíhlou dívkou Susan. Chodí spolu už dlouho, ale vždycky ho dokáže něčím novým překvapit, myslí si, když kouká na její křiklavé, přiléhavé fialové šaty.

Fronta je před stadiónem v centru města, odkud se zanedlouho začne vysílat další díl celosvětové soutěže Aréna Gladiátorů. Každý, kdo má po těle vytetovaný energetický štít a umí bojovat, se může zúčastnit.

Přišli se podívat na Jerryho. Mohli se koukat i v klidu domova, ale Sammy má rád, když chce Susan vypadat dobře.

Dlouhá fronta je po půl hodině čekání konečně pryč. Na stadionu to vře. Na bojovníky se sází velké peníze, a když dokážou vydržet několik kol, vyplácejí se i vysoké výhry.

Tělesné energetické štíty omezily historickou krvavou show ze starého Říma na počet bodovaných zásahů. Stejně si ale každý z bojovníků nějakou tu modřinu odnese. Občas taky opadnou únavou nebo s otřesem mozku.

Sammy má tu výhodu, že svého svěřence dobře zná. Už před začátkem posměšně hodnotí, jak celý stadión tleská svým favoritům. Ti budou zklamaní, myslí si.

„A který je Jerry?“ Ptá se Susan při nástupu zvědavě.

Sammy si nechává přiblížit tváře na plovoucím displeji, který se před nimi zničehonic objevuje.

„Tenhle v černé kůži.“

„Je to miláček.“

„Já mu to říkám pořád.“ Odpovídá Sammy.

Na Susan však očividně působí. Sammy si není jistý jak reagovat. Radši nijak, ženy jsou ve vztazích dost složité, myslí si.

Místo toho se zaměřuje na sáček se slanými tyčinkami. Kolem je spousta lidí a on jakoby cítil únavu.

Začíná několik úvodních bojů. Většinou pomalí amatéři. I když jedna z bojujících dvojic je složená z favoritů, aby diváci neusnuli.

Po půlhodině bázlivých útoků a výpadů mečem nuda končí. Do arény vchází najednou 16 bojovníků, hraje se náhlá smrt. Všichni bojují proti sobě,

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.